

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 62.

Z KRAKOWA DNIA 3 SIERPNI 1828 ROKU W NIEDZIELE.

WIADOMOŚCI OD ARMII CZYNNEJ
z dnia 1° Lipca 1828 roku.

Przednia straż Jenerała Porucznika Rüdigerera wystąpiwszy z Bazardzik dnia 27go Czerwca (9 Lipca) ruszyła po drodze ku Kosłudyi do rzeczki Uszenli; tegoż dnia czaty nasze postrzegły oddział nieprzyjaciół z 6000 iazdy złożony, który w dniu 25 znajdował się pod Bazardaik, i który za pierwszym pokazaniem się Kozaków odstąpił do Kosłudyi. Dnia 29 Czerwca (11 Lipca) przednie czaty nasze posunęły się do tego miasteczka i zajęły one; nieprzyjaciel zaś ustąpił udać się drogą do Szumli a częścią i do Prawadi. Dnia 30 Czerwca (12 Lipca) będący na przodzie oddział nasz, który się składał z dwóch szwadronów pułku Alexandryjskiego Huzarów, i jednego dywizyonu z pułku Xięcia Oranii, przybyłego tam na zluzowanie onego, postrzegłszy czaty nieprzyjacielskie niezwłocznie uderzył na nie, rozbił i ścigał aż do wsi Jassytepe w odległości wiorst 10 od Kosłudyi; lecz Turcy za odebraniem tam posiłków rozpoczęli ogień, gdy tymczasem przeszedłszy skrycie w znaczney sile przez dolinę, napadli z natarczywością na prawe skrzydło Huzarów, starając się ich odciąć. Wszelako usiłowanie te były nadaremne; Huzary od-

stąpili od głównych sił przednich czatów; wkrótce potem przybył pułk Huzarów Achtyrski z dwoma konnemi działami, uderzył na Turków i zniewolił ich do ucieczki. Z naszej strony było ranionych Officerów 4ch a niższych stopni zabitych i ranionych do 70ciu. Strata nieprzyjaciela przez silne natarcie naszej iazdy i dzielność artylleryi, nierównie jest znaczniejsza. Podług zeznań ieńców, siła Tureckiego oddziału, który tu był czynnym, wynosiła około 8000.

Cały przedniey straży Jenerała Porucznika Rüdigerera, tak piechocie iako też i ieździe rozkazano zostawać dotąd przy Kosłudyi, i nie posuwać się daley do wsi Jassytepe.

Dywizyia 9ta piechoty ruszyła ztąd dnia dzisiejszego do Kosłudyi, dokąd iutro udać się ma Główna Kwatera Najjaśniejszego Pana z Smą dywizyją, za którą postępować będą następnie woyska 7go korpusu.

Podług odebranych doniesień od Jenerała piechoty Roth, 6sty korpus przeprowiwszy się przez Dunay pod Hirsową, ciągnie ku Sylistryi przez Rassową, gdzie dnia 29go Czerwca (11 Lipca) znajdowała się przednia straż onego.

Oddział naszych woysk pod rozkazami Jenerała Porucznika Kornikowa, który obser-

wuie Zurzę, dnia 21go Czerwca (3 Lipca) odparł nader pomyślnie silną wycieczkę z tej twierdzy uczynioną; ieszcze w dniu 20 Czerwca (2 Lipca) Turcy przeprawili wiele iazdy z Ruszszuka; nazajutrz we 2000 iazdy i 4000 piechoty i dział, atakowali oni ze wszzech stron nasze przednie czaty, starając się zayść skrzydła naszego oddziału; lecz mężny odpór batalionu z pułku Ekaterynburskiego i Tobolskiego, szczególniej zaś pomyślne poruszenia konney artylleryi zmusiły nieprzyaciela do ucieczki, w której ścigany został przez Kozaków i część pułku Kimburskiego Dragopów. Turcy stracili w tej potyczce 80 ludzi, którzy zostali na placu, a oprócz tego uwięźli z sobą wielu zabitych i ranionych. Z naszej strony ranionych ludzi było 10, a koni zabitych i ranionych 20.

Z Warszawy d. 25 Lipca.

N. Pan postanowieniem Swem w obęzie pod Karassu dnia 4go Lipca r. b. mianować raczył Kawalerem orderu Orła Białego, JW. Hrabiego de Goess, Pełnomocnika N. Cesarza Austriackiego do Likwidacyi między Królestwem Polskiem, a Austrią. — Orderu S. Stanisława II klasy, WW. Schaschek de Meziburz, Bürgermeister, Barona de Lebzelttern C. K. Austriackich Radców Nadwornych. — Orderu Sgo Stanisława III klasy, Xięcia Gustawa Czetwertyńskiego Szambelana i Radcę Nadwornego w Kollegium interessów zagranicznych; JJPP. Witig Radcę Appellacyynego we Lwowie i Haas C. K. Austriackiego Vice-Buchaltera Nadwornego. — S. Stanisława IV klasy, JJPP. Peter C. K. Austriackiego Vice-Buchaltera Nadwornego i Erlicha Radcę obrachunkowego w Gallicyi.

Z Petersburga d. 29 Czerwca D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

Rządzący Senat przy Ukazie okólnym z dnia 19 Czerwca ogłosił listę urzędników wiedzy Ministeryum Oświecenia, którym N. Cesarz Jmć najłaskawiej rozkazać raczył, oświadczyć Monarsze zadowolenie. Na liście tej między innemi umieszczone są następujące osoby: Rektor Uniwersytetu Wileńskiego Pelikan; Professorowie zwyczajni tegoż Uniwersytetu: Rądra Stanu Kapelli; Radcy Kollegjalni: Wolfgang, Mianowski i Professor emeryt Rustem; Radca Dworu, Dyrektor szkół Gubernii Wileńskiej Krassowski; będący w 7mej klassie rang, Professor zwyczajny Uniwersytetu Łoboyko; nie mający rang, Professorowie zwyczajni: Poliński, Drzewiński, Oczapowski, Podczaszynski, Sławiński i Uniwersytetu Charkowskiego Daniłowicz; Bibliotekarz Wileńskiego Uniwersytetu, Adjunkt Sobolewski; Professor nadzwyczajny Uniwersytetu Charkowskiego Wenedyktów; Adjunkci tegoż Uniwersytetu: Czerniaw i Krynicki; rangi 9tej klasy, wyższy Nauczyciel Gimnazyum Wileńskiego Ostrowski.

Szturm Braitowa w 1770 roku.

Pszczola Północna umieściła rapport o szturmie Braitowa w roku 1770, wyjęty bez żadney odmiany z Dziennika działań wojennych podczas wojny Tureckiej, za panowania Cesarzowej Katarzyny II, który brzmi iak następuje :

Dnia 26go Października. Otrzymano rapport od Jenerał-Majora Hlebowa z dnia 24go b. m., że baterya nasza we dwa dni zmusiła do umilknięcia cały poligon nieprzyacielski, i zbiła większą część armat; że dla tego umyślił on atakować to osłabio-

ne miejsce, i rozkazał tegoż dnia 24 przed świtem przypuścić do twierdzy ze trzech stron prawdziwy, a z czwartej fałszywy atak; że środkowa kolumna, wyparowawszy nieprzyaciela z zapalisady, i przeszedłszy dwie fosy, przystawiła już była do murów drabiny; lecz nieszczęściem, inne kolumny nie mogły dopomagać: lewa dla tego, że gdy zaraz z początku Pułkownik Kożin, a potem Pułkownik Uszakw, który go zmienił, jako też wszyscy Officerowie zostali ranieni już na holwarku, pomięszała się i cofnęła; a prawa dla tego, że składający ją czwarty pułk grenadyerów, pomimo walecznego dowodzenia swojego Pułkownika, który, ciężko będąc ranionym, zatrzymał się w fossie, a posłany tam drugi Pułkownik Hrabia de Natali, nie mógł naprawić tego przypadku; że nieprzyaciel dał tymczasem silny odpór kolumnie środkowej, która iakkolwiek odwodem była wzmacnianą, nie mogła już jednak oprzeć się sama jedną przewyższającym siłom; że dla tego wszyscy zmuszeni byli oddać się do okopu, a nieprzyaciel pozostał za palisadami, i że w tymże czasie otrzymał on przez podiażdy wiadomość o posiłku, który się przeprawił w górze Dunaju i zbliżył się do miasta w liczbie 6000 ludzi. — Jenerał-Major Hlebow przysłał razem wydane przezeń do tego niepomyślnego ataku rozporządzenie, które było w następnem brzmieniu:

“Gdyśmy już robotami naszymi w ziemi, tak się zbliżyli do twierdzy, że zatopiliśmy ostatnią baterią wielką, zmusiliśmy do umilknięcia cały poligon nieprzyacielski, na którym też większą część dział zbiliśmy, przeto nie pozostało nam już więcej do osiągnięcia naszego celu, jak zrobić wprzód, ażeby nieprzyaciel będzie mógł postrzedz się i naprawić swoje baterie, przy Boskiej

pomocy, atak ze szpada w ręku, który też postanowiam z dnia 23 na 24 b. m. w następnym porządku: Panowie Pułkownicy: Borozdin, Kożin i Tałyzin, zabrawszy komendy, z drabinami i cieśłami, oraz dla przewodnictwa inżynierów, znających położenie twierdzy, przypuszczają ze trzech stron prosty atak, a fałszywy z czwartej Major Lubimow; na odwodzie będą Panowie Pułkownicy Uszakow i Bekelman. Dwoma godzinami przededniem, ażeby nieprzyaciel nie mógł wcześniej postrzedz zbliżenia się naszego do szanców, za danym odemnie znakiem z wielkiego moździerza, przez rzucenie dwóch bomb do twierdzy, wszystkie komendy mają po pierwszej bombie przygotować się, a po drugiej, bez najmniejszego hałasu, jak można najspieszniej, posuwać się do twierdzy. Pan Pułkownik Kożin, przygotowawszy swoją komendę, pod ostatnią naszą redutą na lewem skrzydle, i rozdzieliwszy ją na dwie części, ma atakować z lewej strony leżącą względem twierdzy ku Dunajowi tenalią, trzymając obie części komendy swojej blisko siebie, i nie rozciągając szerzej frontu w każdej z nich, jak na jeden półdywizyon, aby tem lepiej przełamać napotykanego nieprzyaciela, i wchodząc na wał tej tenalii, lewa część powinna się starać opanować narożną baterią nieprzyaciela; po zajęciu której, zostawić tam dla oczyszczenia tyłu swego, sto ludzi ze sztabowym officerem, a reszta powinna się zbliżyć do prawej swej części, i wypróżniwszy całą tenalią, iść na prawo ku twierdzy, a wszedłszy na nią, opanować bramę Naddunayską, do wyłamania której, w razie oporu nieprzyaciela, dana będzie petarda. Pan Pułkownik Borozdin, przygotowawszy swoją komendę pod dawną naszą baterią wielką, ma atakować leżącą ku Du-

nałowi, na przeciw lewego naszego skrzydła, bastyon frontem nie szerszym od dywizyonu, i zająwszy go, zostawić w nim dla oczyszczenia swego tyłu kommendę, a sam pójść na prawo, i bić wszędzie napotybanego nieprzyjaciela. Pan Pułkownik Tałyzin ma przygotować swoją kommendę na prawym naszym zygzaku, atakować leżący na przeciw bastyon, i opanowawszy go zostawić także dla oczyszczenia swego tyłu kommendę, a sam pójść na prawo wzdłuż wału, i starać się zająć wszystkie pozostałe bastiony. Każdy z nich starać się powinien, wszedłszy na szanice, iak tylko można wyprzeć bramę. Pan Major Lubinow ma zebrać swoją kommendę na prawem skrzydle pierwszego naszego okopu, i nie czekając drugiej bomby, iść i przypuścić fałszywy atak bez hałasu, do bramy Żurzewskiej, mieć drabiny w środku kolumny, i przystawić je spiesznie do murów, niewniey iak po dziesięć razem, i aby cały oddział razem, mógł się wdrzeć na wały, a cieśle powinni być w przodowych oddziałach dla rąbania palisady, kiedy inaczej nie można będzie przeleźć; wszystkim rangom niższym surowie przykazać, aby nie strzelali wprzód, aż spotkawszy się z nieprzyjacielem, aby żaden wystrzał na próżno nie był dany, i starać się wszystkich wykłóć bagnietami, nie szczędząc na wałach nieprzyjaciela, chociażby i Aman wołał; chyba ieśliby reszta zbiegłych zatarasowała się w zamku i prosita oszczędzenia: wtenczas ia, będąc na odwodzie, na wzięcie ich w niewolę rozkaz wydam. Wszystkim rangom niższym zabronić krzyczenia ura! w czasie ataku, bo ztąd wynika zamieszanie, i rozkazów dowódców nie słyhać; a każdy z Panów Pułkowników ma mieć za sobą kilku doboszów, i iak tylko, przy pomocy Bo-

skiey, waydzie ktbry na szanice, kazać bić marsz. Wszystkim rangom niższym surowie zakazać rabunku: bo ztąd w samein nawet zwycięztwie może wyniknąć nieporządek i nieszczęście, a uwiadomić ich, że po uskutecznonem opanowaniu twierdzy, każdemu z nich dam pozwolenie na kilka godzin korzystać z dobra nieprzyjacielskiego. Będący na odwodzie Pan Pułkownik Uszakow, ma zająć swoją kommendę lewą naszą reduktę i wielką bateriją, tak, iżby połowa komendy była po prawey stronie; a druga po lewey, prawego naszego zygzaku. Panom Pułkownikom dowodzącym atakiem, gdy potrzeba będzie sukursu, dawać mi o tem natychmiast wiedzieć, a pośle się z rezerwy. Pan Pułkownik Brown z resztą naznaczoną odemnie kommendą, ma zasłaniać nasz obóz, i starać się, aby linia przodowa i skrzydła były zajęte, chociażby w ieden szereg, żołnierzami, a drugie dwa mają się składać z różnocyńców. O rozdzielniu jazdy na prawe i lewe skrzydło, Pan Pułkownik Leontiew otrzyma odemnie rozkaz. Spodziewam się, że nie tylko podług tego moiego rozporządzenia, każdy wierny syn Ojczyzny, dla powszechnego dobra wszystkich swoich sił dołoży, aby spełnić chwalebny zamiar, ale nawet jeszcze z dowodzących atakiem Panów Pułkowników, na przypadek nieprzewidziany, każdy od siebie uczyni iak naypożyteczniejsze rozporządzenie. Obowiązkiem moim będzie, bezstronnym być świadkiem prac każdego i zasług, które tak szcudrobliwie nagradza Wielka nasza Monarchini. „

Każdy z tych Pułkowników dowodził podczas ataku 500 ludźmi.

W tey sprawie poległo ogółem 491 ludzi, między któremi 6 officerów; ranionych było ogółem 1340 ludzi, a między temi 75 officerów.

Tegoż dnia otrzymano od rzeczonego Jenerała Majora Hlebowa rapport z dnia 25 b. m., że dla nadeszłej do Braiłowa pomocy i szczupłości dowodzonego przez siebie korpusu, zdiął blokadę i oddalił się, poki by nie otrzymał posiłków, do Maksymian, gdzie rzeka Buzowa do Seretu wpada.

W skutku tych rapportów, Hrabia P. A. Rumiancow posłał inu natychmiast na pomoc sześć pułków piechoty, a kazał mu tymczasem robić poruszenie ku Braiłowi lekkiem wojskami, i dawać pozór powtórnego oblężenia.

Dnia 30 odebrano rapport od tegoż Jenerała Majora z dnia 28, że czekając na posiłki i potrzebne przysposobienia, posyła z Maksymian oddziały ku Braiłowi; i że przybyłe na odsiecz wojska nieprzyjacielskie, leżą jeszcze obozem pod tem miastem.

Dnia 12 Listopada. Otrzymał Hrabia Rumiancow rapport od Jenerał-Majora Hlebowa, że nieprzyjaciel, uyrzawszy powtórne zbliżanie się naszych do Braiłowa, opuścił tę twierdzę dnia 10 i umknął za Dunaj; oraz, że nasze wojska potem ją zaięły.

Dnia 15 otrzymano od tegoż Jenerał-Majora wiadomość, że po zaięciu przez nasze wojska Braiłowa, znaleziono w tej twierdzy 66 dział, 1000 gotowych granatów, 5000 kul działowych, 8 moździerzów i 500 bomb ze wszystkimi do nich przynależnościami, we dwóch lochach do 4000 pudów prochu, 500 pudów ołowiu i 300 karabindw.

Z Paryża d. 18 Lipca.

Dnia 11go b. m. na schód dnia Sgo Henryka w teatrze St. Cloud Braci Seveste dana była stosowna sztuka. Król, Delfin, Xżę Bordeaux, jego siostra i urzędnicy Dworacy znajdowali się na niey. Prezydent miejscowy i dyrektorowie teatru przyjęli Króla i

wprowadzili do loży. Za pokazaniem się powitany był radosnemi okrzykami i aktorowie odspiewali pieśń narodową. Nakońcu odspiewany był Vaudeville: Henryk IV w gronie rodziny. Król podziękował Braciom Seveste zadobor sztuki.

Oznaczone na wczoray tajne posiedzenie Izby Deputowanych, nie nastąpiło, ponieważ P. Labbe de Pompieres cofnął swóy wniosek względem pociągnięcia do odpowiedzi przeszłych Ministrów.

Hr. Bouillé, gubernator Martyniki, jest wkrótce napowrót we Francyi oczekiwany; lecz niezwiadomo ieszcze kto jego urząd otrzyma.

Umarł tu wczoray Xżę San-Carlos, Poseł Hiszpański przy Dworze naszym, w 65 roku życia.

W Tulonie została dnia 15 b. m. fregata Didona zwarsztatu spuszczone. Przybyła do tego miasta fregata Trydent przywieść miała wiadomość, że Sułtan przyjmie pośrednictwo Francyi i Anglij, i że Turecki pełnomocnik popłynął na Tureckiey korwacie do Korfu. Dnia 13go Czerwce powrócił tamże Admirał Codrington z narady z Ibrahimem Baszą.

Xżę Maxymilian Bawarski pojechał ztąd dnia 13go b. m. do Londynu.

Gazeta *le Messager* wyraża, iż mądra ad ministracyia Hr. Capodistrias wyniesie wkrótce Grecyją do stopnia Europejskiego Mocarstwa.

Niestale podatki Francyi w pierwszej połowie bieżącego roku przyniosły 15 mill, 871,000 Fr. więcej, niż w przeciągu tegoż czasu roku zeszłego. Same cła przyniosły o 5 mill. 910,000 Fr. więcej.

List z Marselii pod dniem 9 Lipca zawiera: "Odebraliśmy nowe doniesienia z Navarino. Zamknięcie portów Morei, w któ-

rych znajdując się Egipcjanie, jest ściśle i zatrzymano niedawno 15 przeznaczonych tam z żywnością statków. Egipskie porty są także zamykane. Według listów z Alexandryi pod dniem 30 Maja mierny tylko jest tego roku urodzaj bawełny. Sądzą tu zawsze, iż Morea i część Attyki osadzone będą na długi czas wojskami Europejskimi. Mimo zamykania Algieru przez nasze okręty, wypływają z tamtąd i wchodzą Algierskie okręty.

Z Madrytu d. 10 Lipca.

Goniec Francuzki, który dnia 6go b. m. rano z Lizbony wyjechał, przywiózł tu wiadomość, że wszyscy zagraniczni Posłowie, wyjąwszy Nuncjusza Papieżkiego i Posłów Hiszpańskiego i Zjednoczonych Stanów-północney Ameryki, to miasto opuścili. Rząd Francuzki nie posiada w Lizbonie iak tylko Vicekonsula. Z doniesień, które rząd onegdaj z Porto odebrał, nic nie doszło do wiadomości publiczney; to tylko wiemy, że sprawujący interessa Portugalii podał naszemu Ministrowi spraw zagranicznych protestacyę przeciw rządowi Don Miguela, z którym dalszych związków utrzymywać niemoże i uważa się ciągle za reprezentanta Don Pedro.

Wojsko Francuzkie w Kadyxie czyni od 27 Czerwca przygotowania do odciągnięcia. Tabory są już poczęści na okręty wladowane. Kadyxianów zasmuca oddalenie się wojska Francuzkiego i lękają się nowych przesładowań.

Zamek Walensa dostał się w ręce Miguelistów; osada podniecona od nich do powstania, uznała Królem Don Miguela. Jenerał Calleiros osadził ten zamek. Gubernator jego, Naczelnik policyi i inne osoby w liczbie 50. poprowadzone zostały do Lizbony.

Z Porto d. 5 Lipca.

Onegdaj o godzinie 9tej zrana weszło do naszego miasta wojsko Lizbońskie, króre

tymczasowy rząd o godzinie 2 z północy opuścił i udał się drogą ku Guimaraes. Większa część domów i sklepów były pozamykane i ulice prawie puste. Wojsko Miguelistów liczy 10,000 ludzi i prowadzi 30 dział. Wchód iego trwał dnia 3 i 4, ponieważ dla rozebranego mostu na rzece Douro musiano konie i działa przewozić. Zresztą wojsko to nie dopuściło się żadnych gwałtów, i onegdaj ieszcze Jenerał Pavaos wydał przez swoiego Jenerała adjutanta d' Azerodo Pinto rozkaz dzienny, w którym zapewniono mieszkańców Porto, że na zwyciężone stronnictwo nie będzie żadna zemsta wywarta, gdyż od tey chwili wszyscy uważanemi być mają iako członki iedneyże rodziny Portugalskiej. Ustawa ukarze podniecicieli buntu. Wojska są napomniane, aby niedopuszczały się żadnego gwałtu. Wczorayszy Nimer Gazety *Correio do Porto* (która pod panowaniem Junty zaprzestała wychodzić) zawiera pod napisem: "Tryumf Króla", pompatyczny opis wniścia Miguelistów i zasłych uroczystości. Fakcyja (wyrażono w tym opisie) która w dniu 17 Maja nie uznała powagi N. Króla Don Miguel I. lubo na ówczas był ieszcze Rejentem Królestwa, postąpiła w związku z innemi nieposłusznymi bandami do Condeixa, gdzie nie mogąc daley postąpić, pozostała aż do początku Czerwca. Wierni Portugalczykowie nie mogli spokojnie patrzeć na podobne powstanie wojska. Wielu mieszkańców, wraz z wszystkimi władzami opuścili miasto i niektórzy uzbroili się, toż samo uczynili mieszkańcy Minho, Traz-os-Montes i Beiry. Ci tak długo opierali się buntownikom, póki nie nadciągnęło wojsko do przywrócenia porządku i w Leiria z nimi się złączyło. Uderzono niezwłocznie na buntowników (dnia 24go Czerwca) pod Condeixa, którzy w skutku tego uderzenia ustąpili z swoich stanowisk pod

Koimbrą i nad Vouga, i dniu 3 rano po zmniejszeniu się ich liczby, opuścili miasto nasze. Wojska Królewskie przyjęte tu zostały z radością, przy odgłosie dzwonów i okrzykach: niech żyje Don Miguel! Okna ulic, przez które przechodziły, przyozdobione były firankami i na żołnierzy rzucano kwiaty. Ulice wypełnione były ludem, buntownicy uciekali w nieładzie, byli i ściganymi zapewne doğanami. W nocy było miasto oświetlone, a w teatrze dana była z tej okoliczności uczta. Wojska Królewskie zachowały ściłą karność. „Przy wniósł tu wojsk Lizbońskich dwóch tylko ludzi utraciło życie, którzy krzyczeli: Konstytucja albo śmierć! i znaleźli ostatnią.

Z Lizbony d. 5 Lipca.

Gazeta tutejsza z dnia 4 b. m. zawiera następujący wyrok:

„W skutku przełożeń, które mi uczyniły trzy Stany Królestwa, które w tem szlachetnem i zawsze rzetelnem mieście Lizbony zgromadziły się, dla zastanowienia się nad prawem kardynalnem krain, przyjąłem tytuł i godność Królewską, które mi podług tegoż prawa przynależą, i to prawo obowiązany jestem wiernie zachować i kazać zachować. Jest przeto moją Królewską wolą, aby na przyszłość następująca formuła zachowana była: *in Cartas de Lei*, ustawach, patentach, &c. Don Miguel z Bożej Łaski, Król Portugalii i Algarbiów; w *Alvaaras* (w rozkazach): Ja Król; w *Portarias* (urzędowych rozporządzeniach): Król nasz Monarcha rozporządza lub nakazuje. Wyroki, &c. wydawane bydź mają w takiej samej formie, i takiej chwalebnej pamięci poprzednicy moi używali. „ Wyrok ten wydany do Ministra Stanu Leite de Barros datowany jest

w pałacu Ajuda 1828 i podpisany przez Króla naszego i Monarchę.

Zagraniczni Posłowie wyjechali już z miasta naszego lub wyjeżdżają. Twierdzą, iż Królowa wdowa, która jest jak wiadome Infantką Hiszpańską, ułożyła niesłychany plan do połączenia znów Portugalii z Hiszpanią, który sprzeciwi się wszystkim umowom z Europejskimi Mocarstwami.

Don Miguel oznaymił, iż Europejskie Mocarstwa sprzyiają jego przedsięwzięciom, i dla tego oddalił ich posłów, że nie jest z nich kontent.

W urzędowej części tutejszej wczorajszej Gazety czytamy: że wszyscy mieszkańcy Królestwa z największą radością powzięli wiadomość o ogłoszeniu Królem Don Miguela.

Uwięziony Anglik Doyle został dnia 30 Czerwca uwolniony. Uwięzienia zwolniały nieco od dni kilku, zapewne dla tego, że już zbywa na ofiarach.

Gdy Don Pedro w interesie swej córki prosić zapewne niedługo będzie Mocarstw, które mu tron zapewniły, o dopełnienie swego przyrzeczenia, przeto ciekawemi jesteśmy co daley wyniknie w tych zawikłanych zdarzeniach. — Dnia 2 b. m. sprawujący interesy Brazylii i Konsul tego narodu zdięli z swych mieszkań herby i zaprzestali urzędować.

Fregata *Príncipe Don Pedro* jest uzbrojana, dla odwiezienia do wysp więźniów stanu. — Tu panuje największe nieukontentowanie; ale zamek San Jorge wstrzymuje niechętnych, gdyż najludniejsze i najbogatsze części miasta mogłyby w pyrynę obrócić.

Z Londynu d. 16 Lipca.

Dnia 13 i wczoraj były gabinetowe rady. Onegdaj i wczoraj Vicehrabia Beresford,

P. Peel, P. Vesey Fitzgelard i P. Murray mieli naradę z Xięciem Wellington.

P. Lamb, Poseł nasz w Lizbonie przybył tu dnia 14 b. m. z południa i miał wczoraj długą naradę z Xięciem Wellington i Hr. Aberdeen. Z ostatnim miał także wczoraj naradę nadzwyczajny Poseł Hiszpański, Hr. Ofala.

Najnowsze doniesienia z Portugalii opiewają: Don Miguel przybrał już istotnie tytuł Króla i woyska jego weszły do Porto. Gazeta Kuryer wyznała: że niespodziewała się tak przeciwnego wypadku woyska konstytucyynego. Po przyłączeniu się do niego Margr. Palmella, Jenerała Saldanha, Villaflor i wielu innych patriotów, oczekiwano dzielności w działaniach, i iak nam dotąd wiadomo czynili co mogli. Znaleźli iednak woyska tak zdeorganizowane, iż zaprowadzenie porządku i karności było niepodobnem. Cofniono się do Gryo, które początkowo uznane było za punkt do utrzymania się, odstąpiono iednak od tego planu i udano się ku Porto. Na radzie wojenney postanowić miano odważyć się na stoczone bitwy, dla zasłonienia Porto, a w przypadku pobięcia cofnienia się do Panfiel, tam rozpedzić bandy Miguelistów, ściągnąć posiłki z Almeidy i poyść spieszo przeciw Lizbonie. Lecz równie szybko odstąpiono od tego planu, iak go ułożono. Jenerał Saldanha znalazł woyska wcale niemające ochoty potykania się, i rozpierzchnęły się w różne strony dla zabezpieczenia się. Tymczasowo Junta udana się na stojące w porcie okręty, a Margr. Palmella, Jenerałowie Saldanha, Villaflor, Stubbs i inni wsiedli na parowy Angielski statek Belfast. Woyska Don Miguela weszły bez najmniejszego oporu dnia 3 i 4 b. m. do Porto. Niektóre Angielskie rodziny uda-

ły się wcześniej z swoiemi majątkami na okręty Angielskie. Woyska te zachowały iednak najsćislejszą karność, i gdy Jenerał Portugalski udzielił Konsulowi Angielskiemu nauruszysze zapewnienie, że poddani Angielscy i ich majątki będą szanowane, przeto wrócili te rodziny do miasta. Zastanowienia rzecz godna co wzmiankowana Gazeta daley o postawie Anglii pisze; "Odwołanie posłów okazuje wyraźnie, iż niema mowy ani o przyznaniu tytułu Don Miguelowi, ani o naszym pośrednictwie. Portugalia sama powinna rzecz swoją rozstrzygnąć. Jeżeli prznosi tyraniją i niewolę nad wolność konstytucyyną, tedy ubolewać tylko nam wypada nad iey złem wyborem, ale przymusić iey niemożemy do uczynienia lepszego. Jeżeli w ten czas, gdy cała Europa zbliża się do wolnych instytucy, ona uznaje za lepsze wrócenie do bigotteryi i nietolerancyi dawniejszych wieków, tedy hańba i kara niechay spadnie na iey Naczelnika.,"

Na parowym statku, na którym powrócił tu P. Lamb, przybył także do Anglii Hr. Bombelles, Poseł Austriacki przy Dworze Portugalskim. Posłowie Rossyyski i Duński wcześniej ieszcze opuścili Lizbonę.

Jeden z Konstytucyonistów Portugalskich umieścił w Gazecie Kuryer list, w którym spodziewa się, że Mocarstwa Europejskie nie przestaną iedynie na odwołaniu Posłów swoich z Lizbony, ale Infanta Don Miguel za złamanie dobrowolney przysięgi i zgwałcenie zasady prawności takim samym prawem ukarzą wygnaniem, iak ukarały Bonapartego za powtórny pokazaniem się we Francyi.

Gazeta Dworska doniosła o obraniu P. O'Connell członkiem Parlamentu na miejsce P. Vesey Fitzgerald.

DODATEK

DO N^{ro} 62.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 3 SIERPNI 1828 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop: zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Lipca god: 7	cali lin: 27 3, 133	stopnie 13. 8	stop: 84	Zachodni słaby	Pochmurno	
12	" 3, 086	+17. 7	63	" "	" "	
29. 3	" 3, 079	+16. 0	69	" "	" "	o go. 3½ deszcz.
9	" 3, 017	+12. 0	80	" "	" "	Deszcz.
7	27 2, 945	+11. 0	89	Połud: Za. słaby	Pochmurno	Deszcz.
30. 12	" 3, 181	+15. 4	68	" "	" "	
3	" 3, 251	+14. 2	82	Połn: Za. słaby	" "	Deszcz.
9	" 3, 431	+10. 4	90	Zachodni średni	" "	
7	27 3, 833	+10. 7	86	Zachodni średni	Pochmurno	
31. 12	" 3, 976	+13. 4	70	" mocny	Chmury	
3	" 3, 848	+15. 8	65	" "	Pogoda z chmur:	
9	" 4, 099	+11. 2	89	" średni	Pochmurno	o g. 6 deszcz z wich:
Sier. 7	27 4, 558	+ 9. 5	91	Zachodni mocny	Pochmurno	Deszcz.
12	" 4, 661	+12. 2	85	Połud: Za. wicher	Chmury	"
1. 3	" 4, 874	+13. 5	75	" mocny	Pochmurno	
2	" 5, 591	+10. 2	88	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	

J. Słeczkowski, Z. A. i O.

Z Bryony d. 12 Czerwca.

Margr. Chaves opuścił miasto nasze, dla udania się do Portugalii, dokąd powołał go jego Monarcha Don Miguel.

Listy z Santiago w Chili, nadeszły do Kadyxu, donoszą, iż tam zamyślają wygnać z tej Rzeczypospolitej wszystkich Hiszpanów, tak iak już względem nich w Nowej Hiszpanii postąpiono.

Z Londynu d. 18 Lipca.

Wczoraj z południa odbyła się gabinetowa rada.

Onegdaj Lord Granville powrócił tu z swiego poselstwa w Paryżu, a na jego miesce pojechał tam jeszcze dnia 15 b. m. Lord Stuart.

Dnia 17go b. m. w wieczór przybył do Portsmutu okręt Echo z officerem, który dziś

rno złożył w wydziale spraw zagranicznych przywiezione pisma. Zawierają one odpowiedź na pismo Kapitana Sartorius bryga Piramus na Tagu, i nową odezwę Naczelnego Intendenta policyi w Lizbonie pod dniem 11 b. m. przez którą zapewnione jest bezpieczeństwo osób i majątków poddanych Angielskich i innych krajów.

Onegday głoszono na giełdzie, że Don Miguel ogłosił przebaczenie, i oświadczył, że wierny swojemu zaręczeniu, zaślubić się chce z swą siostrzenicą, córką Don Pedra.

Odreczenie Parlamentu nastąpić ma dnia 25go b. m.

Podług Gazet Amerykańskich połączenie morza Atlantyckiego z Spokoynem wkrótce nastąpi: rząd Guatimali porozumiał się w tej mierze z Nowojorskim kupieckim Domem Palmera. Sześć tysięcy robotników mają to dzieło w półtora roku uskutecznić. Zawiązana w tym celu kompania zaciąga 5 mill. dolarów, z których 2 udzieli rządowi Guatimali dla utrzymania twierdz broniących kanału, który przez 20 lat będzie własnością kompanii i pobierać będzie przez ten czas cło przewozowe.

List z Rio-Janeiro pod dniem 15 Maia donosi: Dnia 12 odebrał Cesarz wiadomość, że brat jego rozwiązał Izby konstytucyjne i zwołał Stany Lamegu, ażeby mu dopomogły do projektowanego oddawna osiągnięcia korony Portugalskiej. Doniesienia te sprawiły tu powszechną niechęć, i Brazylianie chcą wszystkimi sposobami wspierać Cesarza dla zabezpieczenia tronu dla swej córki. Przez odchodzący dzień do Londynu pocztowy statek posłane będą Hr. Itabajana pełnomocnictwa do uczynienia do gabinetów Europejskich potrzebnych kroków o utrzymanie praw Don Pedro. Powszechnie sądzą, iż Cesarz poszle wojska na uścicia Ta-

gu i Douro. — Dnia 3go b. m. zagał Cesarz posiedzenia tegorocznego Zgromadzenia prawodawczego następującą mową:

“Dostojni i godni Reprezentanci narodu Brazylijskiego! Z ukontentowaniem oznajmiam Wam, że nasze przyjaźne stosunki z Mocarstwami Europejskimi trwają, i codziennie stają się ściślejszemi. — Cesarz Rossyjski i Król Saski właśnie teraz uznali to Cesarstwo; tylko jeszcze Dwór Madrycki nie dopełnił tej formalności. Z Krolami Angielskim i Pruskim, są zawarte i potwierdzone traktaty handlu i żeglugi. Nakoniec donoszę Wam, iż zupełnie dokonałem aktu zrzeczenia się Moiego do korony Portugalskiej, o którym namieniłem Wam przy zagajeniu posiedzeń w roku 1826. Takie są te stosunki przyjaźni i dobrego porozumienia panują także między tem Państwem i znamienitszemi Państwami Amerykańskiego stałego ładu. Rząd Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej mianował nowego Sprawującego interessa przy tym Dworze, w miejscu owego, który, jak Wam przy zagajeniu przeszłych posiedzeń doniosłem, Dwór ten opuścił. — Między Mną, a Rządem Rzeczypospolitey Buenos-Ayres toczą się układy, aby przywieść do skutku zasady sprawiedliwej i uroczystej zgody, której wymaga honor narodu i godność korony Moiej. Jeśli ta Rzeczpospolita nie przystanie na szlachetne i wspaniałomyślne propozycje, obiawujące całemu światu rzetelność i umiarkowanie rządu Cesarzkiego, tedy z największą przykrością dla moiego Cesarzkiego sposobu myślenia potrzeba będzie ciągnąć dalej kroki nieprzyjacielskie, i one z nową popierać dzielnością. — Takie jest nieodzowne postanowienie Moie, i polegam na Zgromadzeniu Jeneralnem względem stałego i prawego współdziałania, dla utrzymania sławy i ho-

noru narodowego. Co się dotyczy spraw wewnętrznych, tedy poczytuie się za szczęśliwego, iż we wszystkich prowincjach tego Państwa panuje porządek i spokojność, czego i Zgromadzeniu winszuję; jest to dla Mnie najmocniejszym przekonaniem, że rząd konstytucyjno - monarchiczny niezmiernie u nas poczynił poczynił postępy. — Zwracam na nowo uwagę Izby na zarząd skarbowy i sprawiedliwości, które waszey pieczołowitości tak mocno na przeszłych posiedzeniach polecałem. Finanse i publiczny porządek przez prawo względem nmorzenia długu Państwa, otrzymają popęd dobroczynny; jednakże potrzeba prędkich i silnych środków prawodawczych, aby różne gałęzie zarządu pogodzić. Władza sędzięgo niezewszystkiem jeszcze jest ulepszona, i potrzeba koniecznie, aby jeszcze w ciągu tych posiedzeń została uregulowana podług zasad konstytucyi Państwa. Ministrowie i Sekretarze Stanu przełożą Izobom stan rozmaitych gałęzi publicznego zarządu z taką dokładnością, iakiey wymagają terażniejsze okoliczności. Po prawości i mądrości Zgromadzenia, iako też po każdym onegoż członku spodziewam się zupełney zgody i wzajemnego zaufania, od których zawisło utrzymanie systematu konstytucyjnego i regularny tok zarządu i pomyślności narodowej, na których oparta jest sława Moiego Cesarskiego Tronu. — Posiedzenia są otwarte. Cesarz konstytucyjny i nieustający obrońca Brazylii. „

Z Hagi d. 17 Lipca.

Jenerał major Verveer odiechał ztąd przed kilku dniami z nadzwyczajnymi zleceniami naszego rządu do środkowego rządu Guatimali. P. Bangeman Hugens, syn naszego Posła przy Zjednoczonych Stanach północney Ameryki, przydany mu jest iako sekretarz.

Gazeta tuteysza donosi o mianowaniu X. Oudenaard Biskupem, Namatu,

Okręt de Nederlander Kapitana Adriaan, który na początku Maia wypłynął z portu Harlingen na połów wielorybów, złapał 3000 psów morskich, ale do 10go Lipca żadnego wieloryba.

Król darował miastu Mastrycht 18,500 ZH. iako przyłożenie się do kosztów robionego do Akwisgranu gościnka.

Podług doni sień z Batawii do 1 Marca po wielu stoczonych potyczkach z rokoszami, nie zaszło dotąd nic stanowczego. Mieszkańcy Jawy sprzykrzyć sobie mieli wojnę.

Z Szwaytaryi d. 20 Lipca.

Sevm Ligi na czwartem tegorocznim posiedzeniu przedłużył większością głosów jeszcze na rok uchwalony 1823 dozór nad drukami i obcą policyją.

Dnia 12 b. m. Nuncyusz Papieżki Ghizzi i deputowanych od Biskupstwa Bazylejskiego przybyli do Soloturny. Od Argowii nie przybył żaden deputowany, chociaż Erikthal, iako część byłego Biskupstwa Bazylejskiego, należy do nowego Biskupstwa. Przy odgłosie wszystkich dzwonnów i wystąpieniu wojska, udały się wszystkie władze i Duchowieństwo miasta do Kościoła Katedralnego, gdzie bulla Papieżka i postanowienia w tej mierze rządowe odczytane zostały. W krótkce zainstalluje Nuncyusz nową kapitułę, której członki już są mianowane, a ta przystąpi potem do obioru Biskupa.

Rada Kantonu Berneńskiego zatwierdziła wojskową kapitulacyją z Neapolem.

Z Stambułu d. 26 Czerwca.

Nic bardziej nie oznacza charakteru Tureckiego, iak obojętność względem spraw publicznych podczas świąt Beiram, chociaż te w mienayszym znawdują się stanie. Od 23 nie odebrał Reis-Effendy żadnych udzielń od Posłów zagranicznych i zawiesił wszystkie sprawy aż do ukończenia świąt. — Mówią, iż Posłowie Austriacki, Pruski i Niderlandzki postanowili na radzie, po uczynionych propozycyjach i napomnieniach po oznajmieniu manifestu Tureckiego, nie czynić tymczasowo dalszych kroków. — Wiadomość o buncie w Baszówstwie Erzerum potwierdza się; aże wiadomo, że to Baszówstwo jest siedliskiem uszłych Janczarów, i że Jenerał Paszkiewicz tam ciągnie, jest to zatem bardzo nieprzyjemnem dla Porty zdarzeniem.

Od granic Tureckich d. 12 Lipca.

Podług prywatnych listów z Odessy odebrać tam miano nader pomyślne doniesienia o pierwszych działaniach Jenerała Paszkiewicza. Wódz ten miał z korpusem Kaukaskim w połowie Czerwca wkroczyć w granice Tureckie i przy postępie swoim tak słabego doznać odporu, że 1-ka jego jazda czyni już rozpoznawania około Erzerum. Dodając, że Jenerał Paszkiewicz oczekuje tylko na ciężkie działa, których przybycie zle dro-

gi wstrzymały, dla oblężenia Erzerum. Powodzenie jego przedsięwzięć przyłoży się niemało do działań postępującego od Dunaju głównego wojska. — Dnia 30 Czerwca 1828. — Chodziła się pogłoska, że Jenerał Paszkiewicz zaraz po rozpoczęciu nieprzyjacielskich kroków w Azjatyckiej Turcyi, opanował miasta Bajazd, Karsę i Akhalczyk (nad rzeką Kur.)

W Scio wymieniono kilka set Greckich jeńców za Tureckich.

D O N I E S I E N I A.

Podpisany Notaryusz Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem, w skutek upoważnienia przez Wysocki Trybunał Iwszey Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu z dnia 4 Lipca r. b. do Nru 2411 wydanego, podaje do publiczney wiadomości, iż Dworek Opackie zwany przy Plantacyiach za Mikołayską bramą sytuowany, przez ś. p. Józefa Cypcera wystawiony i do jego masy należący, w dniu 29 Września r. b. o godzinie 9tey ranney, przez publiczną Licytacyją za gotowe srebrne grube kurs w kraju mające pieniądze sprzedany będzie. Warunki tey Licytacyi w następnym Nrze Gazety ogłoszone zostaną; chcący zaś bliższych powziąć wiadomości, raczy się zgłosić do Kancellaryi podpisanego Notaryusza pod Nrem 182 przy ulicy Grodzkiej.

W Krakowie dnia 28 Lipca 1828 r.

Notaryusz publiczny W. M. K.

Julian Dorau.

W dniu 5 Sierpnia r. b. 1828 o godzinie 9tey ranney, w Krakowie w gmachu Sukiennicach, w drodze exekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacyia, iako to: kanap, komod, krzeszełek, stolików, biórek, sukien męzkich, pierścionków złotych, &c. Chęć licytować mających zaopatrzonych w gotowiznę podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza. — W Krakowie dnia 31 Lipca 1828 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

W dniu 8 Sierpnia r. b. 1828 o godzinie 11 ranney, w Rynku głównym w gmachu Sukiennice zwanym, w drodze exekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacyia kosztowności, iako to: budy perłami wysadzanej, medalików, &c. Chęć z tym licytować mających zaopatrzonych w courant monetę, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 30 Lipca 1828 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

W dniu 5 Sierpnia r. b. 1828 o godzinie 9 zrana, w Krakowie w gmachu Sukiennic, odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej Licytacyia zatradowanych ruchomości, iako to: różnych sprzętów domowych, tudzież różnych naczyń i pieców roboty gancarskiej, &c. &c. Item tegoż dnia o godz: 11 przedpołudniem w Domu pod L. 548 przy ulicy Floryańskiej, sprzedany zostanie materyał murski i pieca do pieczywa c leba, tudzież komoda z gablotą, szafa, stoły, i inne sprzęty domowe; chęć licytować mających zaprasza się do gotowizni pieniędzmi. — W Krakowie dnia 31 Lipca 1828 r.

H. Salomoński, Kom: Sąd.

Osoba mająca w edukacyi własnych dwóch synów, kwalifikowana do utrzymywania Uczniów Licealnych na stole, niniejszym zawiadoma Szanownych Obywateli chcących synów swych na rok następujący szkolny lokować, iż wzięwszy ku temu celowi obszerny i bliiski Lokal, w przeczniczy S. Anny pod L. 315 tychże Uczniów nie stół za pomierną cenę przyznawać ofiaruje się, a to z praczką, usługą; dozorem domowym i korepetytorem, zgoda z zupełnem zastosowaniem się do przepisów Wysokiej Władzy Edukacyjney i woli WW. Rodziców; a poświęcając się zupełnie temu zawodowi, pochlebia sobie, że Szanowni Redzice raczą ją swym zaszczyć zanfaniem; ktaby przeto w tey mierze życzył sobie układow, raczy się zgłosić pod L. 316 przy Ulicy S. Anny na drugim piętrze.

A. K.